

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1998

N:o 953—959

SISÄLLYS

N:o		Sivu
953	Laki tasavallan presidentin eläkeoikeudesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	2593
954	Laki tuloverolain 87 §:n muuttamisesta	2594
955	Asetus eläinten kuljetuksesta annetun asetuksen muuttamisesta	2595
956	Asetus valtion erityisrahoitusyhtiöstä	2597
957	Asetus valtiontakuurahastosta	2598
958	Liikenneministeriön päätös erikoiskuljetuksista ja erikoiskuljetusajoneuvoista annetun liikenne- ministeriön päätöksen muuttamisesta	2600
959	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä	2608

N:o 953

Laki

tasavallan presidentin eläkeoikeudesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään tasavallan presidentin eläkeoikeudesta 14 päivänä tammikuuta 1994 annetun lain (40/1994) 1 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

1 §

Tasavallan presidentin kuoltua on hänen leskellään ja alle 18-vuotiailla lapsilla oikeus perhe-eläkkeeseen, jonka määrä on puolet 1 momentissa tarkoitettusta presidentin eläkkeestä. Jos tasavallan presidentti ei kuollessaan vielä saanut eläkettä, perhe-eläkkeen määrä on puolet kuolinpäivään mennessä kattuneesta 1 momentissa tarkoitettusta eläkkeestä. Perhe-eläkkeen saamisen edellytyksistä, eläkkeen määrän jakautumisesta lesken

ja alle 18-vuotiaiden lasten kesken, eläkesovituksesta sekä perhe-eläkkeen keskeyttämisestä ja lakkaamisesta on soveltuvin osin voimassa mitä valtion perhe-eläkelaisissa (774/1968) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Tämän lain mukainen perhe-eläkeoikeus koskee myös aikaisempaa tasavallan presidenttiä ja hänen puolisoaan.

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Pääministeri *Paavo Lipponen*

HE 170/1998
StVM 21/1998
EV 159/1998

N:o 954

L a k i

tuloverolain 87 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 87 § seuraavasti:

87 §

näiden lisäksi saatu asunto- tai muu etu eivät
ole veronalaista tuloa.

Tasavallan presidentin palkkio

Tasavallan presidentin toimen hoitamisesta
saatu palkkio, eläke, perhe-eläke ja valtiolta

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 1999.

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Pääministeri *Paavo Lipponen*

N:o 955

Asetus**eläinten kuljetuksesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1998

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
kumotaan eläinten kuljetuksesta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun asetuksen (491/1996) 45 §:n 2 momentti sekä
muutetaan 27, 28, 32, 38 ja 39 §, sellaisena kuin niistä on 28 § osaksi asetuksessa 1398/1997, seuraavasti:

27 §

Eläinten yksilöinti

Kuljetettavien eläinten tulee olla tunnistettavissa siten kuin asianomaisen ministeriön päätöksellä tarkemmin säädetään.

Kuljetuksen mukana on seurattava asiakirja, josta käy ilmi eläinten alkuperä ja omistaja tai haltija, kuljetuksen lähtöpaikka ja määränpää sekä kuljetuksen lähtöpäivä ja -aika. Asiakirjaa on säilytettävä siten kuin asianomaisen ministeriön päätöksellä tarkemmin eläinlajikohtaisesti säädetään, ja se on vaadittaessa esitettävä eläinsuojelulaissa tarkoitetuille valvontaviranomaisille.

28 §

Reittisuunnitelma

Pysähdyspaikkoja koskevista yhteisön vaatimuksista ja direktiivin 91/628/ETY liitteessä tarkoitetun reittisuunnitelman mukauttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY)

N:o 1255/97, jäljempänä *pysähdyspaikka-asetus*, liitteen II mukainen reittisuunnitelma on laadittava kotieläiminä pidettävien kavioiden, nautojen, lampaiden, vuohien ja sikojen yli kahdeksan tuntia kestäväälle kuljetukselle Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä sekä Suomen ja Euroopan yhteisön ulkopuolisten valtioiden välillä. Reittisuunnitelma on laadittava koko matkaa varten.

Jos 1 momentissa tarkoitettua kuljetusta varten vaaditaan terveystodistus, reittisuunnitelmaan on terveystodistuksen laatimisen jälkeen merkittävä terveystodistuksen numero tai numerot, ja reittisuunnitelma on varustettava tarkastuksen tehneen virkaeläinlääkärin leimalla. Reittisuunnitelma on matkan aikana säilytettävä terveystodistuksen liitteenä, ja se on vaadittaessa esitettävä eläinsuojelulaissa tarkoitetuille valvontaviranomaisille.

Kuljetuksen jälkeen kuljetuksesta vastaavan henkilön on toimitettava reittisuunnitelman alkuperäiskappale lähtöpaikan virkaeläinlääkärille. Reittisuunnitelman kaksoiskappaletta on säilytettävä vähintään yhden vuoden ajan matkan päättymisestä.

32 §

Matkan enimmäiskestoaja

Tässä luvussa tarkoitettujen eläinten matkan enimmäiskestoaja ei saa maantie-, rautatie- eikä merikuljetuksessa olla kahdeksaa tuntia pidempi.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, saadaan matkan kestoajaa pidentää tässä luvussa tarkoitettulla tavalla, jos kuljetuksessa käytetty kuljetusväline täyttää yli kahdeksan tuntia kestäviin eläinkuljetuksiin käytettäville maantieajoneuvoille asetettavista eläinten suojelua koskevista lisävaatimuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 411/98 liitteessä vahvistetut lisävaatimukset ja eläimet saavat levätä, syödä ja juoda siten kuin tässä luvussa säädetään.

38 §

Pysähdyspaikkoja koskevat vaatimukset

Pysähdyspaikkojen terveyttä ja hygieniää, rakentamista ja tiloja sekä toimintaa koskevista vaatimuksista säädetään pysähdyspaikka-asetuksen liitteessä I.

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

39 §

Pysähdyspaikan hyväksyminen ja valvonta sekä eläinten tarkastaminen

Pysähdyspaikka-asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun pysähdyspaikan hyväksymisestä huolehtii lääninhallitus ja 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettusta pysähdyspaikan valvonnasta lääninhallituksen tähän tehtävään määräämä kunnaneläinlääkäri. Pysähdyspaikka-asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta eläinten kuljetuskuntoisuuden tarkastamisesta ja muista mainitussa kohdassa säädetyistä tehtävistä huolehtii kunnaneläinlääkäri tai asianomaisen ministeriön tähän tehtävään määräämä eläinlääkäri.

Pysähdyspaikka-asetuksen 5 artiklan h ja i kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia ovat asianomainen lääninhallitus ja kunnaneläinlääkäri.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Ministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 956

A s e t u s

valtion erityisrahoitusyhtiöstä

Annettu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään valtion erityisrahoitusyhtiöstä 18 päivänä kesäkuuta annetun lain (443/1998) 9 ja 11 §:n nojalla:

1 §

Tappioiden rajoittaminen

Jos valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetussa laissa (443/1998) tarkoitettu yhtiö aikoo hyväksyä valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetun lain 9 §:ssä tarkoitetun akordin tai muun tappion rajoittamiseksi tarpeellisen toimenpiteen ja korvata tappion rajoittamisesta aiheutuvia kustannuksia taikka luopua saatavasta, on sillä oltava tähän toimenpiteeseen kauppa- ja teollisuusministeriön suostumus,

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1998

jos yhtiölle toimenpiteistä aiheutuva tappio tai saatava, josta luovutaan, on suurempi kuin 20 000 000 markkaa.

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 957

A s e t u s**valtiontakuurahastosta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään valtiontakuurahastosta 18 päivänä kesäkuuta 1998 annetun lain (444/1998) 1 ja 12 §:n nojalla:

1 §

Valtiontakuurahaston johtokunnassa on puheenjohtaja ja enintään kuusi muuta jäsentä sekä kaikilla heistä henkilökohtainen varajäsen, jotka valtioneuvosto määrää kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Johtokunta ja sen puheenjohtaja määrätään kauppa- ja teollisuusministeriön esityksestä. Johtokunta valitsee yhden jäsenistä varapuheenjohtajaksi. Johtokunnassa tulee olla edustettuina valtiovarainministeriö, kauppa- ja teollisuusministeriö ja valtiokonttori.

Kauppa- ja teollisuusministeriö nimeää johtokunnan pääsihteerin ja tarvittaessa sihteeristön sekä vahvistaa johtokunnan puheenjohtajalle, jäsenille sekä pääsihteerille ja sihteeristölle maksettavat palkkiot.

Kauppa- ja teollisuusministeriö vahvistaa johtokunnalle sen esityksestä työjärjestyksen.

2 §

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi tehdä valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetussa laissa (443/1998) tarkoitetun yhtiön (*erityisrahoitusyhtiö*) kanssa sopimuksen valtiontakuurahastosta annetun lain 11 §:n 1 momentissa tarkoitettujen vastuusitoumusten hallinnoimisen järjestämisestä yhtiössä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa sopimuksessa sovitaan myös valtiontakuurahastosta annetun lain 11 §:n 2 momentissa tarkoitetun hallinnointipalkkion määräytymisen perusteista.

Valtiontakuurahastosta annetun lain 11 §:n

1 momentissa tarkoitettuja vastuusitoumuksia hoitaessaan erityisrahoitusyhtiö valtion puolesta asiamiehenä toimien kantaa ja vastaa tuomioistuimissa ja hallintoviranomaisissa. Kaikissa mainittuja vastuusitoumuksia koskevista asioista yhtiö myös asiamiehenä valvoo valtion etua ja oikeutta.

3 §

Johtokunnan tehtävänä on:

1) päättää valtiontakuurahastosta annetun lain 5 §:n 1 momentissa tarkoitetun rahastomaksun suorittamisesta erityisrahoitusyhtiölle;

2) tehdä esitys erityisrahoitusyhtiölle valtiontakuurahastosta annetun lain 5 §:n 2 momentissa tarkoitetun rahastopalautuksen suorittamisesta valtiontakuurahastoon;

3) päättää valtiontakuurahastosta annetun lain 6 §:ssä tarkoitetun rahastolainan antamisesta erityisrahoitusyhtiölle;

4) seurata, että valtiontakuurahaston valtion keskuskirjanpidossa olevan yhdystilin määrä pysyy riittävänä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen rahastomaksujen ja -lainojen maksamiseen. Johtokunnan tulee tehdä esitys kauppa- ja teollisuusministeriölle, että se ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin, jos rahaston yhdystilin varojen määrä ei riitä rahaston menojen kattamiseen;

5) päättää valtiontakuurahastosta annetun lain 11 §:n 2 momentissa tarkoitetun hallinnointipalkkion maksamisesta erityisrahoitusyhtiölle; sekä

6) valmistella kauppa- ja teollisuusministeriötä varten ehdotus valtioneuvoston talousarvioksi.

Johtokunta seuraa myös erityisrahoitusyhtiön taloudellista tilannetta ja toimialaansa koskevaa kehitystä. Johtokunta voi antaa lausuntoja kauppa- ja teollisuusministeriölle tai erityisrahoitusyhtiölle.

4 §

Johtokunnan pääsihteerin tehtävänä on:

1) valmistella ja esitellä johtokunnan ratkaistavaksi 3 §:ssä tarkoitetut asiat, panna johtokunnan ratkaisut täytäntöön sekä hoitaa muut työjärjestyksessä pääsihteerille mahdollisesti annetut tehtävät;

2) päättää valtioneuvoston rahastosta annetun lain 6 §:ssä tarkoitetun rahastolainan suorittamisesta erityisrahoitusyhtiölle niin kuin siitä työjärjestyksessä tarkemmin määrätään; sekä

3) seurata erityisrahoitusyhtiön taloudellista tilannetta ja valtioneuvoston rahastosta annetun lain 4 §:ssä tarkoitetun yhtiön toiminnan taloudellista kehitystä ja raportoida tästä johtokunnalle. Pääsihteerin tulee erityisesti huolehtia siitä, että rahaston toiminta ja varojen hoito on asianmukaisesti järjestetty.

Pääsihteerin vastuusta on voimassa, mitä esittelijän vastuusta laissa säädetään. Rahaston johtokunta voi siirtää pääsihteerin tehtäviä myös johtokunnan puheenjohtajan, jäsenen tai sihteeristön hoidettavaksi siten kuin johtokunnan työjärjestyksessä määrätään.

5 §

Johtokunta on päätösvaltainen, kun läsnä on kokouksen puheenjohtajan lisäksi vähintään puolet muista jäsenistä.

Johtokunnan jäsenten ja pääsihteerin esteellisyydestä on voimassa, mitä virkamie-

hen esteellisyydestä hallintomenettelylaissa (598/1982) säädetään.

6 §

Johtokunta kokoontuu pääsihteerin kutsusta tai puheenjohtajan tai tämän estyneenä ollessa varapuheenjohtajan kutsusta taikka jos vähintään puolet muista jäsenistä sitä vaatii.

7 §

Johtokunnan päätökseksi tulee enemmistön mielipide. Äänen jakautuessa tasan tulee päätökseksi se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

Johtokunnan tulee kuulla erityisrahoitusyhtiötä ennen kuin johtokunta päättää 3 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitetusta asiasta.

8 §

Johtokunta voi sen käsiteltävänä olevassa asiassa kuulla asiantuntijoita ja hankkia asiantuntijalausuntoja.

9 §

Johtokunnan tulee antaa vuosittain kuuden kuukauden kuluessa kalenterivuoden päättymisestä kauppa- ja teollisuusministeriölle kertomus toiminnastaan.

10 §

Johtokuntaan sovelletaan valtion komiteoista annettuja määräyksiä, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

11 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 958

Liikenneministeriön päätös**erikoiskuljetuksista ja erikoiskuljetusajoneuvoista annetun liikenneministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministeriö on päättänyt
muuttaa erikoiskuljetuksista ja erikoiskuljetusajoneuvoista 17 päivänä joulukuuta 1992 annetun liikenneministeriön päätöksen (1715/1992) 3—4, 7—9, 13, 15—16, 18—20, 22—23, 26—27, 29 ja 31 §:n, sekä

lisätä päätöksen lukuun 4 uuden 16 a, lukuun 5 uudet 21 a, 21 b ja 23 a sekä lukuun 8 uuden 31 a §:n seuraavasti:

3 §

Jakamaton esine

Jakamattomalla esineellä tarkoitetaan tässä päätöksessä sen lisäksi, mitä ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen (1257/1992) 2 §:n 4 momentissa jakamattomasta kuormasta säädetään:

a) erikoiskuljetuksena kuljetettavaa kuormaa, jota rakenteensa vuoksi on kuljetettava useamman esineen kokonaisuutena; ja

b) yhdistettyä kuljetusta varten erityiselle kuljetusalustalle pakattua kone- tai laitekokonaisuutta.

4 §

Erikoiskuljetusajoneuvo ja -yhdistelmä

1. *Erikoiskuljetusajoneuvo* on:

a) jakamattomaksi esineeksi katsottavan tietyn työkonetyypin kuljetukseen rakennettu, erityisellä kuljetusritilällä tai vastaavalla rakenteella varustettu N₃-luokan ajoneuvo;

b) erikoiskäyttöön rakennettu, tiellä yleis-

sesti sallitut mitat ja massat ylittävä ajoneuvo tai vastaava muu ajoneuvo, jota ei ole tarkoitettu tavarain tai henkilöiden kuljettamiseen yleisellä tiellä;

c) jakamattoman esineen kuljetukseen rakennettu ja varustettu N₂- tai N₃-luokan ajoneuvoon kytkettäväksi tarkoitettu perävaunu;

d) purjelentokoneen tai veneen kuljetukseen rakennettu ja varustettu pääasiassa M₁- tai N₁-luokan ajoneuvoon kytkettäväksi tarkoitettu perävaunu;

e) veneen kuljetukseen tarkoitettu traktoriin kytkettävä traktoriperävaunu;

f) turvetuotantoon käytettävä kone tai traktoriin kytketty vastaava hinattava laite taikka turvetuotannossa käytettävä kuormaamaton perävaunu.

2. *Erikoiskuljetusyhdistelmä* on 1 momentissa tarkoitettujen auton tai traktorin ja perävaunun yhdistelmä tai N₃- tai N₂-luokan ajoneuvon ja hinattavan laitteen erikoiskuljetukseksi katsottava yhdistelmä.

3. *Erikoiskuljetusajoneuvoksi tai -yhdistelmäksi* katsotaan myös moottorikäyttöinen tai hinattava ajoneuvo, johon on kiinteästi asennettu tai kuormattu näyttely-, tutkimus-, huvipuisto- tai sirkuslaitteisto taikka muu pal-

veluvarustus ja jolle tielaitos on myöntänyt 31 §:n mukaisen kuljetusluvan.

7 §

Erikoiskuljetukseen käytettävän auton ohjauslaite

Vähintään neliakselisen erikoiskuljetusauton tai erikoiskuljetusperävaunun vähintään neliakselisen vetoauton ohjauslaitteen ei tarvitse täyttää ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen (1256/1992) 39 §:n 3 momentissa tarkoitettua vaatimusta.

8 §

Massat ja mitat erikoiskuljetuksessa

1. Ajoneuvohallintokeskus voi hakemuksesta hyväksyä rekisteriin merkittäväksi tiellä yleisesti sallittuja suuremmat massat ja mitat seuraavasti:

a) erikoiskuljetusperävaunun tai vastaavan hinattavan laitteen vetoautolle ja 4 §:n 1 momentin a ja b kohdissa tarkoitetuille ajoneuvoille niiden valmistajan sallimat korotetut akseli-, teli- ja kokonaismassa-arvot 80 km/h nopeudelle ja lisäksi tarvittaessa alennettuja ajonopeuksia vastaavat korotetut akseli-, teli- ja kokonaismassat valmistajan sallimissa rajoissa;

b) erikoiskuljetusperävaunulle perävaunun ja akseliston valmistajan sallimissa rajoissa parirenkain varustetulle erilliselle tai telissä olevalle akselille kohdistuvaksi massaksi 80 km/h nopeudelle enintään 13 tonnia ja kahdeksalla rinnakkaisella renkaalla varustetulle akselille vastaavasti enintään 20 tonnia;

c) erikoiskuljetusperävaunun kokonaismassaksi perävaunun valmistajan enintään 80 km/h nopeudella käytettäväksi ilmoittaman rakenteellisen kokonaismassan;

d) erikoiskuljetusperävaunulle perävaunun ja sen akseliston valmistajien sallimissa rajoissa alennettuja ajonopeuksia vastaavat b ja c kohdassa tarkoitettuja massoja suuremmat akseli-, teli- ja kokonaismassat;

e) 4 §:n 1 momentin b ja c-kohdissa tarkoitetuille ajoneuvoille käyttötarkoituksesta johtuvan rakenteen edellyttämät mitat.

2. Katsastustoimipaikka voi hyväksyä rekisteriin merkittäväksi tiellä yleisesti sallittua suuremman leveyden 4 §:n 1 momentin a kohdassa tarkoitettulle ajoneuvolle. Ilman

kuormaa kuljetettaessa ajoneuvon suurimaksi leveydeksi saa hyväksyä enintään 2,80 metriä. Kuormaa varten kyseinen ajoneuvo saa olla kuitenkin levitettävissä enintään 3,20 metrin leveyteen.

9 §

Moottoritehon ja massan suhde erikoiskuljetuksessa

Erikoiskuljetusperävaunun tai vastaavan hinattavan laitteen vetoauton tai vetoautojen moottoritehon tulee ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen 41 a §:ssä säädetystä poiketen jokaista tonnia kohden, jolla kuljetuksen kokonaismassa ylittää 60 tonnia, ylittää tuota massaa vastaava moottoriteho 300 kW vähintään 1,0 kW:lla. Yhteenlasketun moottoritehon ei kuitenkaan tarvitse ylittää 750 kW.

13 §

Hinattava laite erikoiskuljetuksena

1. Kytkenän tulee olla katsastustoimipaikan hyväksymä kytkettäessä kuorma-autoon erikoiskuljetukseksi katsottava hinattava laite siten, että yhdistelmän pituus ylittää ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen 32 §:n mukaan sallitun 22 metrin pituuden.

2. Kytkeinlaitteille kohdistuva massa mukaan lukien yhteenlasketulta kokonaismassaltaan yli 20 tonnia olevan, erikoiskuljetukseksi katsottavan hinattavan laitteen kytkeinlaitteiden, jarrujen ja kytkennän vetoautoon tulee olla katsastustoimipaikan hyväksymiä.

3. Muun kuin ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen 30 §:ssä tarkoitettun, erikoiskuljetukseksi katsottavan hinattavan laitteen merkitsemisessä, varustelussa, rakenteessa, kytkennässä ja kuljetuksessa noudatetaan soveltuvin osin mitä tässä päätöksessä säädetään erikoiskuljetusperävaunusta.

15 §

Poikkeuksia ajoneuvon käytöstä tiellä annetun asetuksen säännöksistä

Erikoiskuljetuksessa auton ja ajoneuvoyhdistelmän ei tarvitse täyttää ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen seuraavia säännöksiä:

a) asetuksen 21 §:n 2 momentissa tarkoi-

tettua auton ja asetuksen 23 §:n 3 momentissa tarkoitettua yhdistelmän äärimmäisten akselien välisestä etäisyydestä määräytyvää kokonaismassalle sallittua arvoa;

b) asetuksen 26 tai vastaavasti 30 h §:ssä tarkoitettua kääntyvyysvaatimusta;

c) asetuksen 30 e §:n 2 momentissa tarkoitettua vetävään akseliin tai akseliin kohdistuvaa massaosuuden vaatimusta;

d) asetuksen 32 a §:ssä tarkoitettua auton ja hinattavan ajoneuvon välistä massasuhdetta koskevaa vaatimusta;

e) asetuksen 33 §:n b kohdassa tarkoitettua peilejä koskevaa vaatimusta kuljetettaessa yli 3,50 metriä leveää kuormaa.

16 §

Erikoiskuljetukseen hyväksytyn ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän käyttö tieliikenteessä

1. Erikoiskuljetusajoneuvoa tai -yhdistelmää ei saa hyväksyä käytettäväksi muihin kuin jakamattomien esineiden kuljetuksiin, ellei kyseinen ajoneuvo tai ajoneuvoyhdistelmä täytä ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen ja ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen säännöksiä.

2. Rakenteensa vuoksi yksinomaan erikoiskuljetukseen hyväksytyn perävaunun kytkentä vetoautoon tulee olla kytkentäkatkastuksessa hyväksytty. Tämä vaatimus koskee myös vastaavaa ulkomaan rekisterissä olevaa Suomessa erikoiskuljetukseen käytettävää yhdistelmää 28 a §:ssä tarkoitetun rajauksen mukaisesti.

3. Ennen kuin 8 §:n nojalla rekisteriin merkittyä, tiellä yleisesti sallitut mitat ja massat ylittävää ajoneuvoa käytetään tieliikenteessä, tulee käyttöön olla 31 §:ssä tarkoitettu kuljetuslupa, jollei 29 §:stä muuta johdu.

16 a §

Yleinen kuormausperiaate erikoiskuljetuksissa

1. Kuljetettava esine on ensisijaisesti kuormattava sellaiseen ajoneuvoon tai ajoneuvoyhdistelmään, jolla kuljetettaessa ei tarpeettomasti ylitetä yleisesti tiellä sallittuja mittoja eikä massoja.

2. Jos jakamattoman esineen kuormaus voidaan toteuttaa vaihtoehtoisilla tavoilla,

joista kukin aiheuttaa eri raja-arvon ylittymisen, on ensisijaisesti pyrittävä välttämään sallitun leveyden ja toissijaisesti korkeuden ylittämistä.

3. Pitkät esineet, joita ei voi kuljettaa tielle yleisesti sallittujen pituusrajojen mukaisesti, on kuljetettava ensisijaisesti puoliperävaunussa, korkeat esineet matalarakenteisessa ajoneuvossa tai syväkuormausperävaunussa ja leveät esineet tarvittaessa vinotukien päälle kuormattuina ylileveyden välttämiseksi. Matalarakenteisena pidetään enintään 1,10 metrin kuormauskorkeutta, jollei kuljetettavan kuorman ylimassaisuudesta muuta johdu.

4. Rakenteensa vuoksi yksinomaan erikoiskuljetukseen hyväksytyllä perävaunulla saa meno- tai paluukuljettaa suoritettavaan tai jo suoritettuun erikoiskuljetukseen liittyvää varoitusaautoa tai muita vastaavia kyseisten kuljetusten suorittamiseen liittyviä laitteita tai varusteita, joita muutoin olisi mahdollista kuljettaa tieliikenteessä yleisesti sallittujen mitta- ja massa-arvojen rajoissa.

18 §

Usean esineen kuljettaminen samassa kuljetuksessa

1. Useampaa jakamatonta esinettä saa kuljettaa samassa kuljetuksessa vain, jos kuljetettavat jakamattomat esineet aiheuttaisivat kukin yksinään ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen mukaan kuljetukselle tiellä yleisesti sallitun pituuden, leveyden tai korkeuden ylittämisen. Muuta tiellä yleisesti sallittua raja-arvoa ei saa ylittää kuljetettavien esineiden sijoittamisella päällekkäin, rinnakkain tai peräkkäin.

2. Kuorma-autoon tai kuorma-auton ja siihen kytketyn perävaunun yhdistelmään, joka rakenteeltaan täyttää ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen massa- ja mitta-arvot kääntyvyysvaatimuksen mukaan lukien, saa kuormata kappaletavaran lisäksi 1 momentin ehdoin yhden tai useamman jakamattoman esineen.

3. Jakamattomaan esineeseen liittyvät lisälaitteet tai vastaavat esineet, joiden yhteinen massa on enintään 20 prosenttia jakamattoman esineen massasta, saa kuljettaa samassa kuljetuksessa.

4. Käytettäessä kuorma-auton ja varsinaisen perävaunun yhdistelmää erikoiskuljetukseen, jossa ylitetään vähintään yhtä ajoneu-

vojen käytöstä tiellä annetussa asetuksessa tielle yleisesti sallittua massa-arvoa, saa vetoautossa käyttää painokuormana perävaunussa kuljetettavaan jakamattomaan esineeseen liittyviä lisälaitteita tai vastaavia esineitä. Jos painokuorman tarve on suurempi kuin 20 prosenttia perävaunussa kuljetettavasta jakamattoman esineen massasta, tämä ylittävän kuorman osan pitää olla yksinomaan painokuormaa.

19 §

Leveän kuljetuksen tunnusvalaisimet ja -heijastimet edessä

1. Kuljetettaessa tiellä yleisesti sallittua leveämpää ajoneuvoa, ajoneuvoyhdistelmää tai kuormaa on ajoneuvon, kuljetusta suorittavan auton tai vetoauton etuosaan tai välitölmästi ohjaamon taakse kuljetuksen leveydelle asetettava esteeseen osuessa helposti taipuvat tai siirtyvät merkkitangot. Tankoihin on kiinnitettävä eteenpäin suunnatut, kuljetuksen suurinta leveyttä vastaamaan asetettavat, eteen ruskeankeltaista valoa näyttävät, valoaukon pinta-alaltaan vähintään 50 cm²:n valaisimet, joiden lampun tehon on oltava vähintään 15 W ja enintään 21 W ja jotka toimivat samanaikaisesti takavalaisimien kanssa. Jos erikoiskuljetuksen leveys on suurempi kuin 3,00 metriä, uloimpia valaisimia on oltava kaksi päällekkäin. Lisäksi tankoihin on kuljetuksen leveydelle kiinnitettävä leveydeltään noin 100 mm ja korkeudeltaan noin 200 mm suuruiset eteenpäin suunnatut valkoiset heijastimet. Tankoihin saa myös kiinnittää vastaavankokoiset taaksepäin suunnatut ruskeankeltaiset heijastimet.

2. Jos ajoneuvon omien etuvalaisimien ja edellä tarkoitettujen valaisimien ja heijastimien etäisyys on suurempi kuin yksi metri, ajoneuvon tai kuorman on asetettava enintään yhden metrin välein tarpeelliset lisävalaisimet. Jos kuorman leveys on suurempi kuin 3,50 metriä, valaisimet ja heijastimet saa kiinnittää kuormaan, jolloin merkkitankoja ei tarvitse asettaa. Valaisimien ja heijastimien on oltava vähintään 0,35 metrin ja enintään 1,50 metrin korkeudella.

3. Jos kuljetuksen leveys on suurempi kuin 4,00 metriä, suurinta leveyttä vastaamaan on asetettava eteenpäin suunnatut ajoneuvojen rakenteista ja varusteista annetun asetuksen 92 §:n mukaiset tunnuskilvet, joiden yhteen-

lasketun pinta-alan tulee olla vähintään 0,30 m². Tunnuskilvet on sijoitettava kuorman etualakulmaan siten, että ainakin osa kilvistä on kuorman kulman muotoa seuraten sijoitettu vaaka- ja pystysuuntaan.

4. Jos kuljetuksen leveys on suurempi kuin 7,00 metriä, vastaantulevan liikenteen varoitamiseksi kuorman vasemmanpuoleinen enintään 1,90 metrin korkeudella oleva uloin etualakulma on merkittävä kuormaan tai 3 momentissa tarkoitettuun tunnuskilpeen kiinnitettävällä, vähintään yhdellä eteenpäin suunnatulla 1 momentissa tarkoitettuna kaltaisella ruskeankeltaista valoa näyttävällä merkkivalaisimella, jonka valo saa olla myös vilkkuva.

5. Kuljetettaessa traktoriin kytketyllä perävaunulla ylileveää kuljetusta eteenpäin suunnatut heijastimet ja valaisimet saa kiinnittää kuormaan.

20 §

Leveän kuljetuksen tunnusvalaisimet ja -heijastimet takana

1. Kuljetettaessa tiellä yleisesti sallittua leveämpää ajoneuvoa, ajoneuvoyhdistelmää tai kuormaa on ajoneuvon, kuljetusta suorittavan auton tai yhdistelmässä perävaunun takana oltava kuljetuksen suurinta leveyttä osoittamaan asetettavat, taaksepäin suunnatut punaista valoa näyttävät, valoaukon pinta-alaltaan vähintään 50 cm²:n valaisimet, joiden lampun tehon on oltava vähintään 15 W ja enintään 21 W ja jotka toimivat samanaikaisesti takavalaisimien kanssa, ja vastaavasti sijoitetut punaiset heijastimet. Perävaunussa tai hinattavassa laitteessa heijastimien on oltava kolmion muotoiset. Muussa ajoneuvossa ei saa käyttää kolmionmuotoisia heijastimia.

2. Jos erikoiskuljetuksen leveys on suurempi kuin 3,00 metriä, uloimpia valaisimia on oltava takana kummallakin puolella kaksi päällekkäin. Jos ajoneuvon omien takavalaisimien ja takaheijastimien sekä edellä tarkoitettujen valaisimien ja heijastimien väli on suurempi kuin yksi metri, ajoneuvon tai kuorman on asetettava enintään yhden metrin välein tarpeelliset lisävalaisimet. Valaisimien ja heijastimien on oltava vähintään 0,35 metrin ja enintään 1,50 metrin korkeudella.

3. Jos kuljetuksen leveys on suurempi kuin 4,00 metriä, on ilman perävaunua olevaan

ajoneuvoon asetettava sen suurinta leveyttä vastaamaan taaksepäin suunnatut ajoneuvojen rakenteista ja varusteista annetun asetuksen 92 §:n mukaiset, perävaunussa vastaavasti 234 §:n mukaiset, E-säännön n:o 70 vaatimuksia vastaavat tunnuskilvet, joiden yhteenlasketun pinta-alan tulee olla vähintään 0,30 m². Tunnuskilvet on sijoitettava kuorman taka-alakulmaan siten, että ainakin osa kilvistä on kuorman kulman muotoa seuraten sijoitettu vaaka- ja pystysuuntaan.

4. Jos kuljetuksen leveys on suurempi kuin 7,00 metriä, takaa tulevan liikenteen varoittamiseksi kuorman vasemmanpuoleinen enintään 1,90 metrin korkeudella oleva uloin taka-alakulma on merkittävä kuormaan tai 3 momentissa tarkoitettuun tunnuskilpeen kiinnitettävällä, vähintään yhdellä taaksepäin suunnatulla 1 momentissa tarkoitettuna kaltaisella ruskeankeltaista valoa näyttävällä merkivalaisimella, jonka valo saa olla myös vilkkuva.

5. Kuljetettaessa traktoriin kytketyllä perävaunulla ylileveää kuljetusta taaksepäin suunnatut heijastimet ja valaisimet saa kiinnittää kuormaan.

21 a §

Varoitusauto ja sen henkilöstö

1. Varoitusautona tulee käyttää henkilö-, paketti- tai suurimmalta kokonaismassaltaan enintään 4,0 tonnin kuorma-autoa.

2. Ainakin yhdessä saman kuljetuksen varoitusautossa tulee olla suomen- tai ruotsinkielentaitoinen henkilö.

3. Varoitusautojen henkilöstöllä on oltava radio- tai puhelinyhteys keskenään ja erikoiskuljetusajoneuvon kuljettajaan tai kuljettajiin, sekä yhteinen kieli kommunikointia varten.

4. Kuljetuksen korkeuden ollessa yli 5,00 metriä edellä kulkevassa varoitusautossa on käytettävä vapaan korkeuden mittauslaitetta.

5. Varoitusautossa on oltava tarpeelliset työkalut ja tarvikkeet liikenteen ohjauslaitteiden tilapäistä siirtoa varten.

21 b §

Varoitusvalaisimista ja niiden käytöstä

1. Erikoiskuljetuksen varoitusauto ja erikoiskuljetuksessa käytettävä vetoauto tai erikoiskuljetusajoneuvo tulee varustaa vähin-

tään kahdella ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen 83 §:ssä tarkoitettulla vilkkuvaa ruskeankeltaista valoa näyttävällä varoitusvalaisimella.

2. Varoitusvalaisimia on käytettävä, jos

a) kuljetus liikkuu tiellä liikennesäännöistä poikkeavasti;

b) ilmeisen vaaran välttämiseksi muun liikenteen varoittaminen on tarpeen; tai

c) jäljempänä säädetyn mukaisesti kuljetuksessa tulee käyttää varoitusvaloa lukuun ottamatta yksinomaan ylikorkeita kuljetuksia.

3. Kuljetuksen liikkeessa liikennesääntöjen mukaisesti varoitusvalaisimia ei tule käyttää yksinomaan ylikorkeassa kuljetuksessa tai pitkän kuljetuksen edellä kulkevassa varoitusautossa.

22 §

Varoitusauton käyttö

1. Erikoiskuljetuksen takana moottoritillä tai tiellä, jossa kaksisuuntainen liikenne on liikennemerkein kielletty, ja kuljetuksen edessä muulla tiellä tulee käyttää varoitusautoa, kun kuljetuksen mitat ovat:

a) leveys yli 3,50 metriä;

b) leveys yli 3,00 metriä, kun kuljetuksen pituus on yli 25,25 metriä;

c) pituus yli 30,00 metriä; tai

d) korkeus yli 5,00 metriä.

2. Erikoiskuljetuksessa varoitusautojen on oltava sekä kuljetuksen edessä että takana, kun kuljetuksen mitat ovat:

a) leveys yli 4,00 metriä;

b) leveys yli 3,00 metriä, kun pituus on yli 30,00 metriä; tai

c) pituus yli 40,00 metriä.

3. Erikoiskuljetuksessa varoitusautoja on oltava kaksi edessä ja yksi takana, kun kuljetuksen mitat ovat:

a) leveys yli 5,00 metriä;

b) leveys yli 4,00 metriä, kun pituus on yli 35,00 metriä;

c) leveys yli 3,50 metriä, kun pituus on yli 40,00 metriä; tai

d) leveys yli 3,00 metriä, kun pituus on yli 45,00 metriä.

4. Erikoiskuljetuksessa, jonka leveys on yli 7,00 metriä, on käytettävä vähintään neljää varoitusautoa. Niistä yksi tai useampi voi olla hälytysvarusteinen poliisiauto.

5. Varoitusautoja saa liikenteen varoittamiseksi käyttää 1—4 momentissa mainittua vähimmäismäärää enemmänkin.

23 §

Erikoiskuljetuksen varoitustaulu

1. Erikoiskuljetuksessa, jonka leveys on yli 3,50 metriä, kuljetuksen edellä olevassa varoitusautossa tulee käyttää eteenpäin suunnattua vähintään 1,0 x 0,5 metrin mittaista varoitustaulua, johon on kahdelle riville jaettuna merkitty teksti "LEVEÄ KULJETUS". Vastaavaa taaksepäin suunnattua varoitustaulua saa käyttää kuljetuksen takana ajoneuvon tai kuormaan kiinnitettynä.

2. Puolustusvoimat voi käyttää 1 momentissa tarkoitetun varoitustaulun sijasta tekstillä "PANSSARIVAUNU" tai "PANSSARIVAUNUJA" olevia varoitustauluja, kun kyseessä on yli 2,80 metriä leveän ajoneuvon tai ajoneuvoryhmän käyttö tiellä.

3. Erikoiskuljetuksen takana ja varoitusautossa on käytettävä 1 momentissa määrättyjen mittojen mukaista taulua, jossa on oltava kahdelle riville jaettuna teksti "PITKÄ KULJETUS", jos:

a) erikoiskuljetuksen leveys on suurempi kuin 3,00 metriä, mutta enintään 3,50 metriä, ja pituus yli 25,25 metriä; tai

b) erikoiskuljetuksen leveys on enintään 3,00 metriä ja pituus yli 30,00 metriä.

4. Jos erikoiskuljetuksessa käytetään varoitusautoa vain korkeuden vuoksi, varoitusautossa on käytettävä varoitustaulua, jossa on kahdelle riville jaettuna teksti "KORKEA KULJETUS".

5. Luvanvaraisessa erikoiskuljetuksessa saa 1, 3 ja 4 momentin tekstillisestä varoitustaulusta poiketen käyttää tielaitoksen hyväksymää pelkästään vastaavalla kaaviokuvalla varustettua varoitustaulua.

6. Varoitusautossa käytettävän varoitustaulun tulee olla tielaitoksen hyväksymää mallia ja pimeään tai hämärän aikana sisäpuolelta valaistu. Erikoiskuljetusajoneuvon tai kuormaan kiinnitettävä varoitustaulu saa olla heijastava tai ulkopuolelta valaistu. Puolustusvoimien käyttämien 2 momentissa tarkoitettujen varoitustaulujen ei kuitenkaan tarvitse olla tielaitoksen hyväksymiä.

23 a §

Erikoiskuljetuksen varoitustaulujen käyttäminen

1. Kuormaan kiinnitettyä taaksepäin suunnattua varoitustaulua ei tarvitse käyttää, jos

kuljetuksen takana käytetään varoitusautoa. Eteenpäin suunnatun varoitustaulun teksti saa näkyä myös taaksepäin ja taaksepäin suunnatun varoitustaulun teksti eteenpäin.

2. Erikoiskuljetuksen varoitustauluja saa käyttää vain silloin, kun kuljetuksen mitat sitä edellyttävät. Muulloin varoitustaulut tulee poistaa tai peittää. Pitkissä yhdistelmissä, kun takana ei käytetä varoitusautoa, varoitustaulua saa käyttää vain kuljetuksen takana taaksepäin suunnattuna.

3. Erikoiskuljetuksen varoitusautossa saa käyttää 23 §:ssä tarkoitettua varoitustaulun lisäksi kuljetuksesta tiedottavaa tekstimerkinällä varustettua muuta varoitustaulua.

26 §

Liikenteen ohjaus erikoiskuljetuksissa

1. Jos kuljetuksen leveys on suurempi kuin 4,00 metriä tai pituus yli 30,00 metriä tai korkeus yli 5,00 metriä, kaikkien varoitusautojen mukana on oltava liikenteen ohjaaja tai poliisi.

2. Liikenteen ohjaajaa on käytettävä muun liikenteen pysäyttämiseen ja ohjaamiseen, jos kuljetus tiellä liikkuu liikennesäännöistä poikkeavasti. Liikenteen ohjaaja saa olla varoitusautossa kuljettajana.

3. Liikenteen ohjaajalla on oltava selvästi erottuva heijastimin varustettu asu. Liikenteen pysäyttämiseen on käytettävä pienois-koossa olevaa tieliikenneasetuksen (182/1982) 16 §:n mukaista liikennemerkkiä n:o 311.

4. Jos kuljetuksessa käytetään useita liikenteen ohjaajia, ennen kuljetuksen aloittamista on näistä yksi nimettävä johtavaksi liikenteenohjaajaksi. Poliisi tai johtava liikenteen ohjaaja määrää varoitusautojen etäisyyden ja sijainnin kuljetuksessa.

5. Liikenteen ohjaajilla on oltava keskenään ja erikoiskuljetusajoneuvon kuljettajaan radio- tai puhelinyhteys.

6. Erikoiskuljetusten liikenteen ohjaaja saa erikoiskuljetuksen yhteydessä pysäyttää ja ohjata muita tiellä liikkuvia sekä antaa heille muita määräyksiä.

27 §

Peräkkäisten erikoiskuljetusten ryhmä

1. Erikoiskuljetuksia saa kuljettaa usean peräkkäisen ajoneuvon ryhmänä, jossa kukin

kuljetus merkitään valaisimilla ja heijastimilla samoin kuin yksittäinen erikoiskuljetus.

2. Peräkkäisessä kuljetuksessa varoitusautoja tulee olla vähintään yksi jonon edessä ja yksi takana. Varoitusautojen vähimmäismäärä määräytyy ryhmään kuuluvan suurimman kuljetusyksikön leveyden tai pituuden mukaan. Kuitenkin yksinomaan ylikorkeissa kuljetuksissa riittää yksi varoitusauto kolmen kuljetusyksikön edessä ilman takana olevaa varoitusautoa.

3. Ryhmässä varoitusautot on sijoitettava siten, että yli 6,00 metriä leveän kuljetuksen edessä ja takana on oltava varoitusauto. Jos peräkkäisten kuljetusten ryhmässä on neljä tai useampia kuljetusyksiköitä, vähintään jonon edessä ja lisäksi jokaisen kahden kuljetusyksikön jäljessä ja jonon viimeisenä on oltava varoitusauto.

4. Liikenteen ohjaajia on oltava vähintään yksi jokaista varoitusautoa kohden.

5. Kuljetusten suorittaminen ryhmänä ei saa kohtuuttomasti haitata muuta liikennettä.

29 §

Erikoiskuljetuksessa sallitut mitat

1. Erikoiskuljetuksen suurin korkeus maasta mitattuna muulla kuin henkilö- tai pakettiautolla tahi niiden perävaunulla kuljetettaessa saa olla enintään 4,40 metriä.

2. Erikoiskuljetuksessa kuljetuksen suurin leveys muulla kuin henkilö- tai pakettiautolla tahi niiden perävaunulla kuljetettaessa saa olla enintään 4,00 metriä. Tästä poiketen 4 §:n 1 momentin a kohdassa tarkoitettussa työkoneen kuljetuksessa kuorman suurin leveys saa olla enintään 3,50 metriä ja saman momentin d kohdassa tarkoitettua perävaunulla kuljetettavan veneen tai purjelentokoneen leveys enintään 2,60 metriä ja purjelentokoneen tai veneen kuljetukseen käytettävän perävaunun leveys ilman kuormaa enintään ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen 25 §:n 3 momentissa säädetyn suuruisen. Traktoriin kytketyllä perävaunulla vain venettä, maatalouteen tai tienpitoon käytettävää konetta taikka laitetta kuljetettaessa tai 4 §:n 1 momentin f kohdassa tarkoitettussa turvetuotantoon liittyvässä kuljetuksessa leveys saa olla enintään 4,00 metriä ja pylväitä kuljetettaessa kuitenkin enintään 2,60 metriä.

3. Erikoiskuljetuksen pituus saa olla:

a) kuljetettaessa 4 §:n 1 momentin a koh-

dassa tarkoitettua työkonetta enintään 16,00 metriä;

b) kuljetettaessa 4 §:n 1 momentin b kohdassa tarkoitettua ajoneuvoa, henkilö- tai pakettiauton perävaunulla purjelentokonetta tai venettä mastoineen tai traktorin perävaunulla pylväitä, venettä tai maatalouteen taikka tienpitoon käytettävää konetta tai laitetta enintään 20,00 metriä kuitenkin 4 §:n 1 momentin f kohdassa tarkoitettussa turvetuotantoon liittyvässä kuljetuksessa enintään 27,00 metriä;

c) kuorma-auton ja erikoiskuljetukseen hyväksytyn varsinaisen perävaunun, jonka leveys ylittää 2,60 metriä tai pituus ylittää ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen 24 § 2 momentin a kohdassa sallitun arvon tahi akseliväli ylittää asetuksen 26 § 3 momentissa sallitun arvon ja kuormaa kuljetettaessa vetoauto on kuormitettu tämän päätöksen 18 §:n 3 tai 4 momentissa säädetyllä tavalla, muodostamassa yhdistelmässä enintään 27,00 m;

d) kuorma-auton ja puoliperävaunun tai vastaavan hinattavan laitteen muodostamassa yhdistelmässä enintään 30,00 m.

4. Erikoiskuljetuksissa kuorma saa ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen 45 §:n 2 momentin säännöksestä poiketen ulottua ajoneuvon ääriiviivan ulkopuolelle seuraavasti:

a) ajoneuvon edessä enintään 2,00 metriä;

b) ajoneuvon takana enintään 3,00 metriä;

c) 3 momentin b kohdassa tarkoitettussa ajoneuvoyhdistelmässä ja 3 momentissa c kohdassa tarkoitetuissa kuljetuksissa perävaunun takana enintään 4,00 metriä, kuitenkin 3 momentin d kohdassa tarkoitettussa yhdistelmässä enintään 6,00 metriä.

31 §

Kuljetuksille myönnettävät poikkeukset mitta- ja massarajoituksista

1. Tielaitos voi myöntää erikoiskuljetusluvan ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän käyttämiseen tai kuorman kuljettamiseen yleisellä tiellä, kun ajoneuvon akseli-, teli-, kokonais- tai yhdistelmämassat ylittävät tielle yleisesti sallitut arvot, ei kuitenkaan traktorilla tai sen perävaunulla suoritettaviin kuljetuksiin. Erikoiskuljetuslupa voidaan kuitenkin myöntää vain ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän rekisteriin merkittyjen massojen rajoissa.

2. Tielaitos voi myöntää erikoiskuljetusluvan sellaisen ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän käyttämiseen tai kuorman kuljettamiseen yleisellä tiellä, joka poikkeaa 29 §:n mitoista. Lupaa ei kuitenkaan myönnetä:

a) henkilö- tai pakettiautolla taikka traktorilla tahi niiden perävaunulla tapahtuviin kuljetuksiin lukuun ottamatta 4 §:n 1 momentin f kohdassa tarkoitettuja turvetuotannonssa käytettäviä tyhjänä siirrettäviä perävaunuja; eikä

b) 4 §:n 1 momentin a kohdassa tarkoitettussa työkonene kuljetuksessa leveyden ylittämiseen.

3. Sellaiselle ajoneuville tai ajoneuvojen yhdistelmälle, jota ei ole rekisteröity tai ilmoitettu rekisteröitäväksi, tässä pykälässä tarkoitettun luvan saa myöntää vain tilapäiseen siirtoon ilman kuormaa.

4. Tielaitos voi myöntää asianomaisen tienpitäjän suostumuksella tämän pykälän 1—3 momentissa tarkoitettun luvan myös muulla kuin yleisellä tiellä tapahtuvaa kuljetusta varten.

5. Tielaitoksen luvassa ilmoitettuja, rekisteriin merkittyjä tai rekisteröimättömän ajoneuvon valmistajan sallimia akseli-, teli- tai yhdistelmän kokonaismassojen arvoja ei saa ylittää ajoneuvoa tiellä kuljettaessa.

31 a §

Asiakirjojen mukana pitäminen ja liikenteen valvonta

Tielaitoksen erikoiskuljetukselle myöntämä kuljetuslupa liitteineen ja katsastustoimipaikan antama todistus hinattavan laitteen kytkemiseen myönnetystä 13 §:n 1 ja 2 mo-

mentissa tarkoitettusta hyväksymisestä tulee olla mukana kyseisissä kuljetuksissa. Asiakirjat tai niiden jäljennökset on vaadittaessa esitettävä liikenteen valvojalle.

1. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

2. Ennen tämän päätöksen voimaantuloa käyttöön otettua, erikoiskuljetukseen hyväksyttyä ajoneuvoa tai ajoneuvoyhdistelmää saa edelleen käyttää erikoiskuljetukseen edellyttäen, että ajoneuvo tai ajoneuvoyhdistelmä täyttää tämän päätöksen voimaan tullessa voimassa olleet säännökset.

3. Tämän päätöksen 9 §:ssä tarkoitettu vaatimus tulee voimaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

4. Tämän päätöksen 16 §:n 2 momentissa tarkoitettu vaatimus tulee voimaan 1 päivästä syyskuuta 1999 uusille kytkennöille.

5. Tämän päätöksen 16 a §:ssä tarkoitettuna matalarakenteisena ajoneuvona pidetään enintään 1,30 metrin kuormauskorkeutta 31 päivään joulukuuta 1999 ja sen jälkeen enintään 1,25 metriä 31 päivään joulukuuta 2001.

6. Tämän päätöksen 19 ja 20 §:n mukaisia eteen ja taakse suunnattuja tunnuskilpiä ja niihin kiinnitettäviä merkkivaloja ylläleveyden merkintätapana tulee käyttää viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2000.

7. Tämän päätöksen 22 §:n 1 momentin d kohdassa tarkoitettu vaatimus tulee voimaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

8. Yli 2,60 metriä korkeita kontteja saadaan kuljettaa enintään 4,40 metriä korkeina kuljetuksina 31 päivään joulukuuta 1999 ja sen jälkeen enintään 4,30 metriä korkeina kuljetuksina 31 päivään joulukuuta 2000.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministeri *Matti Aura*

Yli-insinööri *Esko Kärki*

N:o 959

**Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
eräistä päätöksistä**

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMp viljan siementuotannon kansallisesta tuesta	176/1998	10.12.1998	18.12.1998

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 134 211.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Juha Mantila